

SOLFLÄCK, m. 2. 1) Fläck i solen. — 2) Brun fläck på huden till följe af stark solhetta.

SOLFÖRMÖRKELSE, f. 3. Den företeelse, då månen träder emellan solen och jorden, så att solen antingen helt och hållet eller till en del undanskymmes för större eller mindre del af jorden och tyckes vara förmörkad, hvarvid dagsljuset dervid mer eller mindre fördukas.

SOLGLAS, n. 3. Se *Brännglas*.

SOLGLIMT, m. 2. Se *Solstrimma*.

SOLGRÄND, n. 3. Helt liten stoftpartikel, sådan som t. ex. ses flygande i luften, då solen i full glans faller in i ett dunkelt rum. Brukas vanligen i betydelsen af något ganska litet, en smula.

SOLGRADERING, f. 2. Saltvattens utsättning för solen, i stora flata kärl, för att afdunsta.

SOLGUD, m. 2. Solens gud (Foibos, Apollo, Baal, Balder, o. s. v.).

SOLGÅNG, m. 2. Den tid, då solen går upp eller ned.

SOLGÅNGSVÄDER, n. 3. (sjöt.) Sommarväder, då vinden följer solen, så att den på förmiddagen är ostlig, vid middagen sydlig och på eftermiddagen vestlig.

SOLHATT, m. 2. Hatt med breda skyggen till skydd emot solen.

SOLHETTA, f. sing. Hetta, förorsakad af solens strålar.

SOLHVARF, n. 3. Se *Solcykel*.

SOLID, solid, a. 2. (lat. *Solidus*) 1) Fast, stadig; hård, tät; varaktig. — 2) Redbar, säker, pålitlig. — 3) Grundlig. — 4) (geom.) *S. figur*, som har längd, bredd och höjd eller djuplek.

SOLIDARISK, a. 2. (fr. *Solidaire*) Som förbinder en för alla och alla för en.

SOLIDARITET, ---ét, f. 3. Förbindelse en för alla och alla för en.

SOLIDITET, ---ét, f. 3. 1) Fasthet, stadighet; hårdhet, täthet; varaktighet. — 2) Redbarhet, säkerhet, pålitlighet. — 3) Grundlighet.

SOLIG, a. 2. Öppen för solen. — *Solighet*, f. 3.

SOLITÄR, --är, m. 3. (fr. *Solitaire*, af lat. *Solitarius*) Ensam infattad diamant.

SOLK, sållk, n. sing. Smuts efter handtering med händer.

SOLKA, sållka, v. a. 1. (frequentativ af *Söla*) Genom handtering med händerna smutsa (papper o. d.). — *Solkande*, n. 4. o. *Solkning*, f. 2.

SOLKIG, sållkig, a. 2. Smutsad genom handtering med händer. Säges isynn. om papper.

SOLKLAR, solklär, a. 2. 1) Klar till följe af solens sken. *En s. dag.* — 2) (fig.) I högsta grad klar, tydlig. *Det är s-t all...*

SOLLICITERA, sållsitera, v. a. 1. (lat. *Sollicitare*) Enträget anhålla, göra ansökan om något. **SOLLICITANT**, sållsittant, m. 3. En, som anhåller eller inger ansökning om något; rätt sökande.

SOLLICITATION, sållsittatschön, f. 3. Enträgen anhållan, ansökning, bön eller begäran.

SOLLJUS, n. 3. Det ifrån solen utströmmande ljus. Säges till skillnad ifrån Eldljus, Elektriskt ljus, m. m.

SOLMIKROSKOP, solmikraskåp, n. 3. o. 3. Mikroskop, hvarigenom mycket små, af solen belysta föremål på en vägg eller någon annan slät yta i en mörk kammare framställas mycket förstörade.

SOLMISERA, sållmisera, v. n. 1. (ital. *Solmisare*) Se *Solfiera*.

SOLMÅNAD, m. 3. Månad, som utgör $\frac{1}{12}$ af solårets längd eller 30 dagar 10 timmar 29' $\frac{1}{4}$ ".

SOLMÖJA, f. 1. Se *Smörblomster*.

SOLO, sólo, adj. o. adv. (italienskt ord, af lat. *Solus*) Ensam. *Vara s. Spela, sjunga s.* — *S. n. pl. soli.* 1) (i kortspel) Spel, då man spelar ensam eller utan att köpa. — 2) (i musik) a) Spel af ett enda instrument; sång af en enda röst. — b) Ställe i ett tonstycke, der sådant spel eller sång förekommer. — c) Tonstycke för ett enda instrument eller en enda röst. — 3) (i dansk.) Dans af en enda person. — *Ss. S-parti, -stycke, -stämma.*

SOLROS, f. 1. 1) Allmänt odlad, i Mexico inhemsk blomsterväxt, vars frön gifva olja. *Helianthus annuus.* — 2) Växten *Cistus Helianthemum*, med gula blommor.

SOLRÖK, m. 2. Töcken af en mängd torra partiklar, som efter långvarig torka uppstiga i luften, och hvarvid solen synes alldeles röd.

SOLSIDA, f. 1. Den sida af ett föremål, som är belyst af solen.

SOLSIGTE, n. 4. Ett slags sigte på skjutgevär, bestående i en öfver fasta sigtet hvilande cylinder- eller konformig skifva.

SOLSKEN, n. 3. Solens sken, glans. *Det är s. I s-et*, der solen skiner. *I regn och s.*, i både fult och vackert väder. (Fam.) *Slicka s.*, sola sig. — *Ss. S-sdag, -sväder.*

SOLSKENSREGN, n. 3. Regn, som faller under solsken.

SOLSKENSRYTTARE, m. 3. (fam.) En, som blott i vackert väder visar sig ut.

SOLSKIFTE, n. 4. Åkerjords skiftning emellan byamän på det sätt, att hvar och en har sin jord liggande åt det håll, hvaråt hans gård i byn har sitt läge. *Ågor, som ligga i s.*

SOLSKIFVA, f. 1. Den del af solen, som är vänd åt jorden och synes för dess innebyggare såsom en rund skifva. — 2) Se *Solur*.

SOLSKÄRM, m. 2. Skärm till skydd emot solens strålar.

SOLSEPEL, n. 3. (jäg.) Tjäderns spel i soluppgången.

SOLSTRIMMA, f. 1. Solstråle, som genomtränger molnen.

SOLSTRÅLE, m. 2. pl. — *strålar*. Från solen i rak linie utstråladt ljus.

SOLSTYNG, n. 3. 1) (med.) Hjerninflammation till följe af solens häftiga inverkan på hufvudet, då det är blottadt eller blott lätt betäckt. — 2) Koller hos hästar.

SOLSTÄND, n. 3. Den tid på året, när solen vänder sig i ekliptikan, eller då natt och dag äro längst. Jfr. *Sommar- och Vintersolstånd.* — *Ss. S-stid.*

SOLSTÄNDSPUNKT, m. 3. *S-er* kallas de punkter, der jorden står högst eller lägst i sin bana, emedan solen då i två till tre dygn tyckes likasom stå stilla.

SOLSYSTEM, solsystem, n. 3. Så kallas samtliga de himmelskroppar, hvilka hafva sina banor omkring en och samma sol eller fixstjärna.

SOLTID, soltid, m. 3. Den efter solens skenbara dagliga omlopp bestämda afmätningen och indelningen af tiden.

SOLTORKA, v. a. 1. Torka i solen (till skillnad ifrån Torka i ugn). — *Soltorkning*, f. 2.

SOLTÄLT, n. 3. Segel, utsträckt öfver ett fartygs däck, till skydd emot solen.

SOLUR, sol-ur, n. 3. Hvarje inrättning, hvar-